

**ODBICIE STOSUNKÓW JĘZYKOWYCH
POLSKO-UKRAIŃSKICH W IMIENNICTWIE DAWNEGO
WOJEWÓDZTWA WOŁYŃSKIEGO
(XVI-XVIII W.)**

УДК 81'373.232: 81'373.6

Митнік І. Відображення польсько-українських мовних взаємин у власних назвах давнього Волинського воєводства (XVI-XVIII ст.); 11 стор.; кількість бібліографічних позицій – 6; мова польська.

Анотація. У статті представлено польсько-українські мовні взаємини, відображені в антропонімії Волині XVI-XVIII ст., та їх зумовленість культурно-політичними чинниками і польською колонізацією східних територій давньої Речі Посполитої.

Ключові слова: мовна коекзистенція, міжмовна інтерференція, гібридні форми, антропонімічна система.

Wyekscerpowany ze źródeł materiał dotyczący ziem dawnego województwa wołyńskiego obok antroponimów ukraińskich, stanowiących zasadniczą część zgromadzonego zbioru, zawiera formacje o cechach polskich¹. Ich obecność była podyktowana sytuacją pozalingwistyczną, związaną z uwarunkowaniami polityczno-kulturowymi i polską kolonizacją tych ziem, szczególnie wyraźną w XVII i XVIII w. Zetknięcie dwóch głównych etnosów zamieszkujących Wołyń skutkowało wytworzeniem zróżnicowanej etnicznie kultury, opartej na koegzystencji językowej, wyznaniowej, zapewne również obyczajowej. Polski i ukraiński system antroponimiczny Wołyń zachował swoją odrębność, jednak znaczna część zebranego materiału ilustruje zachodzące wpływy międzyjęzykowe [1: 172-175]. Współistnienie i wzajemne przenikanie systemu ukraińskiego i polskiego uwidoczniło się na różnych poziomach substytucji: graficznym i fonetyczno-fonologicznym, morfologicznym oraz leksykalnym. Odnotowane zjawiska interferencyjne i asymilacyjne zachodziły pod wpływem ukraińskiego substratu językowego z jednej strony, z drugiej zaś superstratu polskiego.

Znaczną część nazw pochodzenia ukraińskiego stanowią formy spolonizowane, zaadaptowane graficznie i fonetycznie do systemu języka polskiego. W zakresie wokalizmu występowała polska kontynuacja dawnego *ě*, np.: *Iwan Białous* KRR 1693, *Iwan Diadycz* OO 1604, *Stefana Konstantego Piasoczyn-*

¹ Artykuł został przygotowany w ramach grantu KBN N104 046 32/4265.

skiego (Gen.) AGK 1684 oraz substytucja *i, y* polskim *e*, np.: *Ławryn reznik* LK 1563, *Iwan Rezany* KG 1707, *Rezanowicz* RW 1583, *Trocyk Siedlar* LK 1563, *Kliszko Siedzielnik* IK 1548. W zakresie systemu konsonantycznego występowała zamiana *d* polskim odpowiednikiem *dz*, np.: *Iwan Dziaczun* IM 1775, *Wasył Dziahel* IH 1743, *Hryc Dzeń* LW 1789, *Dziedzirkalo* LK 1563, *Mikołaja Dwiduszyckiego* (Gen.) PW 1662, substytucja *h* polskim *g*, np.: *Tomilo Ganczar* LK 1563, *Parchom Ignaszko* OO 1604, szadzenie, np.: *Gmitor Szahaydacznyk* OŁ 1552, *Misko Szamulicz* OO 1620, *Jacko Szasiuk* IS 1764, *Leonis et Marianae Szenczynów* (Gen.pl) K 1799, zamiana *r* polskim odpowiednikiem *rz*, np.: *Przychodko* ISZ 1631, *Iakow Przystupa* KG 1769, *Trochim Skrzyпка* OO 1620 oraz brak pełnogłosu, np.: *Ostap Włodimir* OO 1620. Wpływu polskiego można doszukiwać się również w asymilacjach dźwięczności, np.: *Mic Chrynczyz* LK 1563, *Chorbaczyk Bury* OO 1603, *Chrywniak* IS 1763 wobec oczekiwanych *Hrynczyz*, *Horbaczyk*, *Hrywniak*.

W zebranych materiale spotykamy przykłady form o mieszanych polsko-ukraińskich cechach strukturalno-słowotwórczych. Świadczyły one o polonizowaniu określeń ukraińskich oraz ukrainizowaniu nazw polskich, co było procesem naturalnym w środowisku dwukulturowym i bilingwalnym. Najliczniejszą grupę tworzą wśród nich antroponimy powstałe przez połączenie sufiksów polskich z podstawami pochodzenia ukraińskiego, czemu często towarzyszyła substytucja fonetyczno-fonologiczna. Były to formacje z sufiksem *-ek*, który wykazał największą produktywność wśród przyrostków tworzących określenia tego typu. W części zapisów łączył się z derywatami sufiksalnymi, np.: *Fedko Białohorodek* IŁ 1788, *Hrycko Chomek* IŁ 1766, *Stepan Hłuszek* IW 1779, *Dacko Humienniczek* KG 1655, *Petro Husaczek* KRR 1634, *Iwan Illuczek* IK 1759, *Lewko Jowtuszek* KG 1633, *Iwan Klemaszuczek* IŁ 1766, *Niczypor Lysiuczek* IŁ 1774, *Jakim Maksymiuczek* IK 1789, *Iwan Miszczaczek* IS 1763, *Lesko Onyszczek* IK 1743, *Jakim Pastyrnaczek* D 1754, *Iwan Pasynek* IO 1687, *Stepan Podusidek* IS 1614, *Wasko Wówczek* OO 1604.

Grupę nazw o morfologicznych cechach hybrydalnych tworzyły też formacje powstałe przez połączenie sufiksów ukraińskich z podstawami polskimi. Największą aktywność wykazał wśród nich sufiks *-uk*: *Szymko Franczuk* IP 1775, *Jakob Grzesiuk* IK 1759, *Jakubiuk* IS 1800, *Kazmierczuk* IK 1759, *Kmieciuk* IK 1759, *Krzysztofczuk* IŁ 1788, *Szwagierczuk* LW 1789 oraz *-ko*, który wykazywał dość dużą aktywność przede wszystkim w derywowaniu imion: *Andrzej Kaczorko* OO 1621, *Woiteczko* IO 1687. Mniejsza frekwencja cechowała formant *-enia*: *Kielbaszenia* OO 1620, *Szimczenia* OO 1620, *Arendarze-*

nia KRR 1693 oraz *-ycha/-icha*: *Węcslawicha* OO 1620, *Maryanna Mrozczycha* IK 1762.

Innym przykładem interferencji językowych są hybrydy nazewnicze, będące zestawieniami dwóch elementów, z których jeden posiadał proveniencję ukraińską, drugi zaś polską. Najczęściej tworzyły je formuły złożone z imienia cerkiewno-ruskiego oraz określenia dodatkowego o charakterystyce polskiej. Były to przeważnie określenia odapelatywne, równe nazwie zawodu, np.: *Iwan Bakalarz* 1695, *Pawło Błazey* IK 1789, *Jakym bogaty* OO 1620, *Onisko Credencierz* OO 1620, *Iwan Czarny* KG 1734, *Iwan Drąznic* OO 1654, *Harasymowi Dziesiątnikowi* (Dat.) KG 1662, *Semen Flis* IK 1789, *Jowchim Garbarz* ID 1695, *Iluk Gniady* KG 1789, *Zacharko Igielnik* OO 1620, *Jowtuch Jastrzebnik* OO 1604, *Ułaz Kominiarz* IŁ 1788, *Iarמוש Konwisarz* IO 1687, *Matwey Koszownik* IO 1687, *Łuczka Kotek* IR 1631, *Wasyl Krawiec* IM 1775, *Iuwchim Kusznicz* IO 1687, *Konas Kuszownik* OO 1620, *Iwaszko Lesniczy* IB 1631, *Stecko Łysy* OO 1620, *Mikita Mały* IR 1631, *Konon Marcinowicz* LK 1563, *Iwan Miedzianik* OO 1620, *Kalenik Młynarz* OO 1620, *Iwan Mroz* OO 1620, *Hryc Ogrodnik* OO 1620, *Kolkowi Niewodniczemu* (Dat.) KG 1662, *Wasyl Przysiężny* AO 1755, *Lewko Słosarz* OO 1620, *Iwan Stangret* IS 1764, *Dmitro Stary* IP 1747, *Seńko Stroz* OO 1620, *Dmitry Strzelec* OO 1604, *Chricko Stanowniczy* ID 1695, *Mikita Szydło* OO 1620, *Mathwiey Ubogi* OO 1603, *Hwedor Walowniczy* OO 1620, *Petro Wesoły* IW 1685, *Kiryk Wroźbit* OO 1654, *Hrycko Zielony* ID 1695, *Stepan Złotnik* OO 1621, *Semen Zygarmistrz* OO 1621.

Wynotowano również połączenia odwrotne, tj. imienia polskiego (z polską fonetyką) z podstawą proveniencji ukraińskiej, np.: *Sylwester Babijczuk* IK 1800¹, *Andrzeia Balabana* (Gen.) PNL 1677, *Janowi Beleszczukowi* (Dat.) D 1753, *Andrzej Bilak kusznicz* ID 1695, *Wawrzyniec Bezruczko* IW 1685, *Szymona Charkiewicza* (Gen.) AMK 1798, *Coryfanty Chrebtowicz* PWW 1621, *Marcin Czobotar* IK 1548, *Jędrzeiem Dachnowiczem* (Instr.) AZŁ 1610, *Jędrzeiem Dackiewiczem* (Instr.) KG 1789, *Iendrzey Danilenia* OO 1620, *Władysław Wincenty Daniłowicz* LW 1663, *Andrzej Falkow* ID 1695, *Iakub Haraburda* PWW 1621, *Maciey Hluboki* IK 1548, *Jana Hrozy Chowanskiego* (Gen.) AGK 1684, *Jan Bogusław na Starey Czetwertni Horain* KG 1703, *Jan Hromyka* PWW 1621 *Jerzy Horodniczy* IS 1614, *Bazylego Hrysznika* (Gen.) KG 1701, *Wawrzyniec Illaszewicz* KG 1665, *Krzysztofowi Illiczowi* (Dat.) PW 1662, *Szy-*

¹ Imię *Jan* w antroponimii ukraińskiej niektórzy badacze uważają za formę rodzimą [6:114-115]. W omawianym materiale imię to, stojące przy określeniach dodatkowych proveniencji ukraińskiej, występowało rzadko. Odnotowano tylko dwie formy hipokorystyczne, co wydaje się przemawiać raczej za polskim pochodzeniem tego imienia w antroponimii badanego terenu.

mona Iwaniuka (Gen.) R 1785, *Maciey Iwanycz* IK 1548, *Marcinowi Kitayczeni* (Dat.) KG 1664, *Andrzej Kolada* IK 1743, *Szymon Korolczuk* LW 1789, *Janusz Korybut Wysznewecki* KGK 1635, *Woyciech Oniszkowic* IP 1598, *Marcinowi y Andrzeiowi Ostapowiczom* (Dat.) KG 1663, *Krzysztofa Peretiatkiewiczza* (Gen.) PW 1667, *Błażej Postrihar* DŁ 1569, *Piotr Siedzielnik* IK 1548, *Krzysztofa Sieniuty* (Gen.) PW 1662, *Zachariasz Syroidczyk* D 1762, *Jerzego Wolka* PW 1662 (Gen.), *Piotr Worona* ID 1695, *Janusz Zanczyc* OO 1604, *Kazimierz Żołnirczuk* IS 1764, *Jakub Żdanow* OO 1571. Większość przykładów pochodzi z XVII i XVIII w.

Przytoczone zapisy tworzyły dość znaczną część wyekscerpowanego ze źródeł materiału, stanowiąc około 10% wszystkich zgromadzonych nazw. Przeważają wśród nich formuły złożone z imienia cerkiewno-ruskiego oraz określenia dodatkowego pochodzenia polskiego, świadczące o silniejszym wpływie systemu polskiego w zakresie leksyki. Część tych zapisów mogła mieć jednak związek z praktyką modyfikowania czy tłumaczenia nazw przez pisarzy Polaków. Niemniej można przypuszczać, że przynajmniej niektóre z nich ilustrowały rzeczywistą sytuację językową i typowe dla środowisk bilingwalnych wymienne, dwujęzyczne funkcjonowanie form określeń dodatkowych [3: 282, 284; 2: 259-269; 4: 336-339]. Rzeczywista skala opisywanego zjawiska jest jednak trudna do ustalenia na podstawie zgromadzonych dokumentów. W przypadku hybryd nazewniczych nie możemy mieć pewności czy to imiona chrzestne były elementem przyswajającym z obcego systemu czy też określenia dodatkowe – z wyłączeniem form pochodnych, w których raczej trudno byłoby upatrywać tłumaczeń. Wyraźne oddziaływanie systemu polskiego na ukraiński widoczne jest również w hybrydach fonetycznych, jednakże część z nich należałoby łączyć z polonizacją nazw brzmieniowo obcych w dokumentach polskojęzycznych, stanowiących znaczną większość wśród wykorzystanych źródeł. Wpływ ten widoczny jest także w hybrydach strukturalno-słowotwórczych. Najbardziej ekspansywny okazał się przyrostek *-ek*. Trzeba jednak zaznaczyć, że oddziaływanie języka ukraińskiego w tym zakresie również było wyraźne. Największą aktywność w tworzeniu określeń o podstawach polskich wykazywały sufiksy *-uk* oraz *-ko* (przede wszystkim w imionach). Przyjmowanie obcych wzorców słowotwórczych przez obydwie systemy antroponimiczne miało miejsce począwszy od XVI w. – w przypadku imion oraz począwszy od XVII w. – w przypadku określeń dodatkowych. Natomiast jeśli chodzi o fonetykę, oddziaływanie języka ukraińskiego na system polski było prawie niezauważalne.

O wzajemnych kontaktach językowych świadczy również nadawanie imion chrześcijańskich pochodzących z obcego zasobu imienniczego. W przypadku ruskich rodów szlacheckich polonizacji i konwersji wyznaniowej na katolicyzm towarzyszyło przyjmowanie imion z kalendarza łacińsko-polskiego, m. in.: *Dominik, Franciszek, Fryderyk, Jakub, Janusz, Jędrzej, Karol, Krzysztof, Mateusz, Wincenty, Zygmunt* oraz *Barbara, Krystyna, Magdalena*. Trudniej jest prześledzić taki proces wśród ukraińskich mieszczan i chłopów. Niemniej tu również spotykamy zapisy imion o brzmieniu polskim, np. *Grzegorz, Jan, Janusz, Jędrzej, Kazimierz, Maciej, Sylwester, Szczepan, Szymon, Wawrzyniec* oraz *Krystyna, Prakseda*. Niektóre z nich, mające odpowiedniki w kalendarzu cerkiewnym, mogły być fonetycznie modyfikowane w dokumentach polskojęzycznych. Jednak z pewną dozą prawdopodobieństwa można przyjąć, że przytoczone formacje nazewnicze przynajmniej po części omawiane zjawisko ilustrują (dodajmy też, że najliczniejsze zapisy imion polskich w materiale ukraińskim pochodzą ze źródeł XVII-XVIII w., najwcześniejsze zaś z XVI w. i odnoszą się do chłopów oraz do szlachcianek). Dotyczy to również sytuacji odwrotnej, tj. asymilowania się polskiej ludności napływowej i przyjmowania do rodzimego zasobu imienniczego form związanych z kalendarzem bizantyńsko-ruskim, np. *Atanazy, Onufry, Melania* (wszystkie poświadczenia pochodzą z XVII-XVIII w.). O wpływie języka ukraińskiego na system polski świadczyć może też popularność pewnych imion, np. *Bogdana* (w XVI w.) oraz *Michała i Mikołaja*, których wysoka frekwencja, utrzymująca się przez cały omawiany okres, mogła mieć związek z ich popularnością w środowisku ukraińskim czy imienia *Konstanty*, związanego przede wszystkim z tradycją cerkiewną, które w materiale polskim z XVI w. zapisane zostało tylko raz, w kolejnym stuleciu wystąpiło 26 razy.

Zapewne rezultatem oddziaływania wzorca polskiego tłumaczyć należy duży udział syntetycznych określeń odmiejscowych w ukraińskim imiennictwie szlacheckim. Prawdopodobnie polonizacja znacznej części elity ukraińskiej, która oddała swe usługi dla współtworzenia kultury polskiej, jak również nagle wygasanie wielu rodzin książęcych, mogły być powodem, dla którego dominujące w nazewnictwie tego stanu syntetyczne formacje odmiejscowe nie zakorzeniły się w antroponimii ukraińskiej tak mocno, jak w polskiej. System imienniczy – na co zwrócono już uwagę w badaniach nad polską antroponimią kresową – w pewnym stopniu został pozbawiony wzorca (5: 464), którego siła oddziaływania na imiennictwo pozostałych stanów nie była już tak wyraźna. Na Wołyniu skutkowało to wzrostem popularności formacji patronimicznych na *-uk/-'uk, -czuk* oraz przezwisk, które były typowe dla chłopów i mieszczan.

Z drugiej jednak strony niektóre formacje na *-ski* w antroponimii szlachty polskiej na dawnym Wołyniu tworzone były od nazw miejscowości położonych na Ukrainie. Z kolei inne, dotyczące rodów ruskiego pochodzenia, którym towarzyszyły imiona polskie, były przeniesieniami fonetycznie zaadaptowanymi do systemu polskiego.

Z oddziaływaniem kultury polskiej i napływem polskiej szlachty należy łączyć wzrost zainteresowania heraldyką, od której zapożyczano herby i często używano obok własnych. Nazwy heraldyczne w identyfikacji ukraińskiej szlachty na Wołyniu występowały rzadko. Obok określeń zaczerpniętych z heraldyki ruskiej oraz litewskiej spotykamy przydomki pochodzące od nazw herbów polskich, np. *Chmara, Odrowąż, Sulima*.

Wykaz źródeł

Źródła drukowane

- IP** – *Инвентарь Полонскаго имѣнія 1598*, [w:] *Памятники изданные Кіевскою комиссією для разбора древнихъ актовъ*, т. III, Кієвъ 1898.
- IR** – *Inwentarz majetności Radomysza, 1631* [w:] *Архивъ Юго-Западной Россіи, издаваемый Коммиссією для разбора древнихъ актовъ*, Кієвъ 1876, ч. VI, т. I.
- ISZ** – *Inwentarz Szpakowa, 1631*, [w:] *Архивъ Юго-Западной Россіи, издаваемый Коммиссією для разбора древнихъ актовъ*, Кієвъ 1876, ч. VI, т. I.
- KG** – *Wypisy z Ksiąg Grodzkich Krzemienieckich, Łuckich, Włodzimierskich, XVI-XVIII w.*, [w:] *Архивъ Юго-Западной Россіи, издаваемый Коммиссією для разбора древнихъ актовъ*, Кієвъ 1876- 1910, cz. 1, t. 4; cz. 2, t. 2; cz. 2, t. 3; cz. 3, t. 5; cz. 5, t. 1; cz. 6, t. 1-2 (ukazatiel).
- LK** – *Люстрація Кременца 1563*, [w:] *Архивъ Юго-Западной Россіи, издаваемый Коммиссією для разбора древнихъ актовъ*, ч. УІІ, т. II, Кієвъ 1886.
- OL** – *Описаніє Луцкаго замка 1552*, [w:] *Архивъ Юго-Западной Россіи, издаваемый Коммиссією для разбора древнихъ актовъ*, ч. УІІ, т. I, Кієвъ 1886.
- OO** – *Описи Острожчини другої половини XVI – першої половини XVII ст.*, упорядник В. Атаманенко, серія «Історичні джерела», т. I, Київ, Острог, Нью-Йорк, 2004.

PW – *Перепись поселеній и дымовъ Волинскаго воеводства при взиманіи подымнаго 1662 г.*, [w:] *Архивъ Юго-Западной Россіи, издаваемый Комиссією для разбора древнихъ актовъ*, Кієвъ 1905, ч. VII, т. III.

Źródła rękopiśmienne

AGK – *Akta grodzkie krzemienieckie 1684*, Nabytki, oddz. I, sygn. 60 – wybór, Archiwum Główne Akt Dawnych w Warszawie (dalej: AGAD).

AMK - *Akta Miejskie Magistratu Kowelskiego, 1798-1799*, F. 35, op. 1, dok. 35-36, Centralne Historyczne Archiwum Państwowe w Kijowie .

D – *Księga ślubów i chrztów parafii grecko-katolickiej Dorohobuż, powiat ostrogski*, D. 339/1, AGAD.

ID – *Inwentarz Miasta Dubna, 1695*, F. 83, spr. 56, Centralna Naukowa Biblioteka im. Wernadskiego w Kijowie, Dział Rękopisów (dalej: CNB).

IH – *Inwentarz wsi Hulowiec, 1766*, Zbiór Al. Czołowskiego, sygn. 656, AGAD.

IK – *Inwentarz dóbr Księstwa Koreckiego, Miasta Korca Starego i Nowego, Horodnicy, pobliskich wsi, Klecki Wielkie, j dóbr Czartoryskich, 1759*, F. 91, sygn. 389/VII-1, Biblioteka Narodowa (dalej: BN).

IŁ 1766, 1774 – *Inwentarz starostwa luckiego, 1766, 1774*, ASK, oddział LVI, sygn. Ł.5, AGAD.

IŁ 1788 – *Inwentarz miasta Łabunia Starego i Nowego z przedmieściem Tytkowem 1788*, F. 91, sygn. 377/VII, BN.

IM – *Inwentarz wsi Mecherzyniec, 1775*, F. 91, sygn. 379/I-2, BN.

IO – *Inwentarz miasta Oleksińca (z przysiółkami), 1703*, F. II, S. 22163, CNB.

IS – *Inwentarz Stepansky 1614*, F. 91, sygn. 39/I-1, BN.

IW – *Inwentarz różnych wsi, 1751, 1779, 1786*, F. 91, sygn. 328/VII-1, BN.

K – *Metryka pogrzebowa parafii rzymsko-katolickiej Kisielin, diecezja lucka 1799*, S. 205, AGAD

KRR – *Księga radziecka rówieńska, 1691*, F. 91, sygn. 44/III-5, BN.

PWW – *Rejestr popisu wojska wołyńskiego na pospolite ruszenie 1621*, Varia Archiwalne z Biblioteki Narodowej, sygn. 5, AGAD.

Literatura

1. *I. Mytnik*, Polsko-ukraińskie kontakty językowe w antroponomii historycznej, [w:] *Ukraina. Teksty i konteksty. Symbolae in Honorem Stefan Kozak*, Warszawa 2007, s. 171-176.

2. *J. Rieger*, Dawna granica polsko-ukraińska w okolicach Sanoka i Przemyśla w świetle antroponomii, [w:] *Antroponomia słowiańska*, Warszawa 1996, s. 259-269.

3. *W. Szulowska*, Antroponimia chłopska na Ukrainie prawobrzeżnej w XVII wieku, *Studia z Filologii Polskiej i Słowiańskiej*, Warszawa 1995, t. 32, s. 273-284.

4. *Warchoł*, Nazwiska prymarne motywowane apelatywami pochodzenia wschodniosłowiańskiego na Lubelszczyźnie (problematyka wybrana), [w:] *Nazewnictwo na pograniczach etniczno-językowych*, *Studia Slawistyczne*, Białystok 1999, 1, s. 336-339.

5. *E. Wolnicz-Pawłowska, W. Szulowska*, Antroponimia polska na kresach południowo-wschodnich XV-XIX wiek, Warszawa 1998.

6. *P. Остау*, Власні особові імена з однофонеминими суфіксами в українській антропонимії середини XVII століття, [w:] *Linguistica slavica*, Київ 2002, с. 104-115.

ОТОБРАЖЕНИЕ ПОЛЬСКО-УКРАИНСКИХ ЯЗЫКОВЫХ СВЯЗЕЙ В СОБСТВЕННЫХ ИМЕНОВАНИЯХ ДРЕВНЕГО ВОЛЫНСКОГО ВОЕВОДСТВА (XVI-XVIII в.)

И. Мытник

Аннотация

В статье рассматриваются польско-украинские языковые связи, отраженные в антропонимии Волыни XVI-XVIII в., и их обусловленность культурно-политическими факторами и польской колонизацией восточных территорий древней Речи Посполитой.

Ключевые слова: языковая коэкзистенция, межъязыковая интерференция, гибридные формы, антропонимическая система.

REFLECTION OF POLISH AND UKRAINIAN LANGUAGE RELATIONS IN PROPER NAMES OF ANCIENT VOLYN PROVINCE (16TH-18TH CENTURIES)

I. Mytnik

Summary

The article presents language relationships in the naming patterns of the voivodship of Volynia between Poland and Ukraine in the 16th to 18th century, their relation to the political and cultural conditions as well as Polish colonisation of this land.

Key words: coexistence of languages, linguistic interference, hybrid forms, anthroponymy system.